

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽDCE A NA BYSTRĚČCE

A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízni, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života. Ten od něhož je to svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši.

Zjevení Janovo 22,17.20

Adventní období, jak už jeho latinský název napovídá (advent = příchod), se točí kolem různých variant slova přicházet: přišel, přijde, přichází...

Může za námi přijít ledacos či ledaskdo. Třeba kontrola z finančního úřadu, nebo z hygienické stanice. To pak jsou nervy, jestli máme všechny účty v pořádku, jestli je všude vysmýčeno a všechny papíry mají to správné datum a podpis. Když taková návštěva odejde, zhluboka si oddechneme, že máme zase na čas pokoj. Může k nám přijít na návštěvu zloděj a něco nám odnést. To pak přicházíme nejen o ukradené, ale taky o iluze a pocit bezpečí. Taky může přijít zákeřná choroba, přichází stáří i samota. Toho se dost bojíme. Nebo prostě čekáme, že přijde důležitá návštěva a to pak uklízíme a chystáme, skoro jako na vánoce. A jsou z toho někdy nervy jako před tou kontrolou a než bychom si vychutnali vzácné chvíle, kdy návštěva konečně dorazí, tak jsme vyčerpaní a těšíme se, až odejde a bude klid.

Přijít může ledacos a ledaskdo, advent ovšem připomíná, že za námi přichází Bůh – když se narodil jakýsi Ježíš kdesi v judském zapadákově Betléme, tak to mezi nás přišel osobně a dost konkrétně. Ale zároveň nenápadně - málokdo ho poznal.

Někteří ho nepoznali, protože v jejich představách by měl Bůh vystupovat jako generální inspektor finančního úřadu a hygienické stanice dohromady – že prý je od toho, aby dbal na pořádek a jestli má každý řádně vyplacené a vyrovnané všechny účty a v životě všechno pěkně uspořádané do komínků – kdo nemá, tak tomu běda, ten od něj hned (nebo jednou na konci) vyfasuje pěknou pokutu, pokud ne rovnou kriminál. Ježíš ukazoval, že Bůh není generální inspektor a není potřeba se před ním klepat. Přestože máme dost nevyrovnaných účtů a v životě občas i pěkný chlívěk, Bůh nám to nepřichází pěkně spočítat, ale přichází nám s tím pomocí.

Jiní ho odmítli, protože o takovou pomoc přece nestojí, že si prý vystačí sami. Přece si nenechají od někoho mluvit do života (a to Ježíš občas dělal). A co kdybychom o něco přišli, kdybychom ho vzali vážně? To taky raději ne, od nějakého Pána Boha se nenecháme okrádat o to, co nám přece samozřejmě patří a na co máme nezadatelné právo. Právo na spravedlivou odplatu, právo mít všechno, co si zmanu; dělat si co chci. Nějaké sebeobětování a pokora nepřipadá v úvahu.

Někteří tenkrát strašně moc vyhlíželi boží příchod, jenže Ježíš se zkrátka nevešel do jejich představ o tom, jak Bůh mezi lidi přichází a tak ho přehlédli. A od té doby se nic nezměnilo. Bůh přichází, ale dá se přehlédnout.

Našlo se tenkrát pár takových, co poznali, že s Ježíšem k nám přišlo něco víc, Někdo větší - a že právě na tohle čekali, protože se jim konečně v životě trochu rozjasnilo. Že tahle návštěva stála za to, přestože si ji vůbec nezasloužili. Ona přišla a přitom nebylo před tím nutné nejprve vysmíčit kdejaký kout (to teprve pak si řekli, že by stálo za to si v životě dát věci trochu do pořádku). Tahle boží návštěva jim pomohla vidět mnoho věcí jinak: v bezvýhodných situacích objevovat naději, v těžkostech novou sílu, v nemocech pokoj. Ve smrti život. Bylo dobře, že přišel a oni ho mohli poznat.

Ježíš odešel, ale slíbil učedníkům, že se vrátí a pak už bude všechno úplně jinak. Tak ať nezapomenou jeho příchod vyhlížet a počítat s ním. Všechno, co dělají, ať dělají s výhledem právě k tomu, že se Ježíš vrátí. A pak se ukáže, co v životě skutečně mělo smysl a co bylo zbytečné, pak definitivně zmizí to, co člověka ničí a trápí.

A tak poslední kniha bible – Zjevení Janovo („Apokalypsa“) končí voláním církve: Přijď! A do toho je slyšet nadějná odpověď, která zní adventem: Ano, přijdu brzo.

Pane Bože,
radujeme se z narození Spasitele,
radujeme se z Boha,
jehož znamením jsou pleny,
z Boha, který chce být s námi,
a tak s námi sdílí tu tlačenicí,
na kterou bezbranní doplácují,
i ten chlév.
Nad takovou láskou žasneme,
dává nám naději,
že ani ve své bezmoci a slabosti nejsme sami.
Díky ní můžeme vidět život a svět v novém světle.
Díky za radost.

Přehled vánočních bohoslužeb a setkání

Srdečně zveme k účasti (nejen) při následujících adventních a vánočních setkáních, které se ve sboru konají (není-li uvedeno jinak, pak v sále evangelické fary v Růždce a na obecním úřadě na Bystřičce):

neděle 19.12. - 4. adventní neděle

10.00 – bohoslužby

16.00 – dětská vánoční slavnost (vánoční divadlo dětí)

sobota 25.12. - Boží hod vánoční

8.45 – Bohoslužby na Bystřičce

10.00 – Bohoslužby v Růždce

neděle 26.12. - nedělní bohoslužby

10.00 – Růžďka

pátek 31.12. - sborový Silvestr (na faře od 19.00, ohlédnutí za uplynulým rokem)

sobota 1.1. - novoroční bohoslužby

8.45 – Bystřička (VP, bohoslužby pouze na Bystřičce)

neděle 2.1. - nedělní bohoslužby

10.00 – Růžďka (VP)

10. - 14. ledna – Alianční týden modliteb za jednotu křesťanů

3. - 6. února 2011 (pololetní prázdniny)

společný pobyt (všech generací) v Huslenkách-Kýchovce

13. února – Sborový den

odpoledne beseda s Jindřichem Halamou (děkan ETF UK, vedoucí katedry etiky) o možnostech a úskalích současných

biotechnologií

Advent 2010

Hrr na ně ...

Tábor 7. – 14. srpna 2010

Paní z hygieny byla příjemně překvapená: „Konečně někdo jiný než indiáni.“ Náš tábor byl jasně jediný z mnoha z okolí, nad kterým vlála husitská korouhev.

Přišla právě v nejlepším. V hrncích na plotně bublal oběd, před chvílí skončil duchovní program a děti se právě nadšeně vrhly do plnění tábornických dovedností – uzly, ohně, fyzická, topografie, ale také například historie husitství. Pověřené služby chystaly dřevo, topily v kotlích, pomáhaly s nádobím. Paní z hygieny si prohlédla vzorně uklizené stany a chatky (každý ví, že se ráno pořádek boduje), nevynechala sprchu ani dřevěné záchůdky a závěrem musela konstatovat, že naše husitské ležení nemá chybu.

A to opravdu nemělo. Pracovali jsme na tom už dlouho před začátkem tábora. To hlavní ale začalo ve chvíli, kdy jsme v Náměšti na Hané vystoupili z vlaku. Temné zlověstné mraky nás provázely nejen po umetených parkových cestičkách přírodního parku Terežské údolí. Brzy jsme se prodírali houštím, brodili kopřivami, překonávali rozvodněný potok. Ti největšetičtější byli cestou místními vosami účinně vakcinováni proti mnoha zákeřným tábornickým chorobám.

sborových kotlíků) chutnalo skoro jako od maminky.

O nezanedbatelnou část tábora – duchovní program – se letos postarali Lucka K. a Martin F. Hlavním tématem bylo desatero a o tom, že každý z nás byl opakovaně duchovně obdarován, symbolicky vypovídaly barevné korálky našich táborových náhrdelníků.

Skvělí ale byli také jiní. Díky složení organizačního týmu (Martin F., Janek M., Hanka B., Hanka F., Hanka K., Pavízo, Jenda S., Ondra D.) byla radost spolupracovat a o našich 34 dětí bylo dobře postaráno. Dík patří i Evě B. a Báře P., které nenechaly ve štýchu hlavní kuchařku tetu Evu R., pomohly jí v kuchyni a ta pak s námi mohla radostně běhat po lese a mydlit křížáky.

Počasi bylo téměř ideální. Stihli jsme dvě noční táborové hry, jedna byla strašidelnější než druhá. Pro ty, kteří se bojí opravdu rádi, se u večer u táboráku četli dětský skorohoror Koralína. No prostě nebýt několika bizarních úrazů (zlomenina klíční kosti při přechodu přes táborovou náves, uštknutí upírem při ranní rozcvičce, chůzi namožený palec na noze), neměl by letošní tábor vůbec, ale vůbec žádnou chybu. Nebo že bych to tak viděla jenom já?

Do tábořiště jsme se vraceli skoro jako domů – po dvouleté přestávce se tábor znovu uskutečnil blízko Bohuslavic u Konice. A že je tento kraj historií přímo nasáklý, sáhli jsme při výběru velké táborové hry do českých dějin a zvolili husitství. Nad ležením jsme vztýčili husitskou vlajku (děkujeme, teto Šárko), oblékli si husitský oděv s vlastnoručně našitým kalichem, naučili se zpívat husitskou hymnu, zhotovili si husitské zbraně a pavézy a nelítostný boj proti zlotřilým křížákům mohl začít. Tedy vlastně bylo nejdříve potřeba zdokonalit naše dovednosti v husitském sedmiboji. Jak jinak se naučíte házet kopím na křížáka, střílet s prakem nebo běhat v plné polní?

Přišly i těžké časy. Polnímu vojsku došly zásoby a bojovníci se, ač neradi, museli obrátit s prosbou o zásoby na místní obyvatelstvo. Prozradím, že hladý neumřeli, všechno, co dostali, si poctivě odpracovali a zjistili, že dobrého člověka nepoznáme ani podle toho, jak vypadá, ani podle toho, kde bydlí. A jídlo, které si každý husitský houfec uvařil z odpracovaných surovin na vlastnoručně vybudovaném ohništi (a z nových

Lenka Vidašičová

Další fotografie ve fotogalerii na www.cceruzdka.cz

Cyklovýlet s konfirmandy – 12.-15. července

účastníci: Eliška, Jeník, Jeník, Martin, Martin

„Konfirmand musí něco vydržet“ bylo heslem tohoto pobytu, a tak jsme náš cykloputák po sborech východomoravského seniorátu začali stoupáním do Čupku a kdybychom jeli po cyklostezce, tak bychom přes Cáb celkem odpočinkově dorazili na oběd do Huslenek. Nejeli jsme úplně po cyklostezce, ale o to to bylo zajímavější a do Huslenek jsme taky dojeli. Místní farář Jirka Palán nám něco málo řekl o sboru, připravil vydatné občerstvení a ukázal kostel. Pak jsme pokračovali dál do Jasenné (přes Vartovnu, jak jinak). Tam jsme v nově opravené sborové klubovně přespali. Obdivovali jsme obrovskou zásobu stolních her, které tam mají ve skříní. Spali jsme jak dudci.

Druhý den jsme vyrazili směr Uherské Hradiště – hned za Vizovicemi nás v tom největším letním vedru čekal ten nejnepříjemnější kopec (směr Doubrava). Bylo to infarktové, zato potom jsme jeli docela dlouho z

kopce. V Luhačovicích se vykoupli a pak pokračovali směr Uherský Brod a nakonec až do Uherského Hradiště. Tady jsme opět přespali na faře a ani únava nám nezabránila v prohlídce města. Třetí den je krizový a tak jsme se rozhodli, že už se víc týrat nebudeme a místo směr Kyjov vyrazíme směr Kroměříž. Bylo to nádherných odpočinkových 30km podle Bařova kanálu a Moravy, a tak jsme téměř celé odpoledne mohli strávit na kroměřížském koupališti. Večer jsme opět našli naši faru, něco navařili a místní farář Ivan Ryšavý nám opět pověděl něco málo o sboru.

Ve čtvrtek už to byla úplná ulévárna, nastoupili jsme i s koly do cyklobusu, nechali se vyvézt na Troják a jak víte, odtamtud je to až k nám domů skoro pořád z kopce. Takže na oběd jsme byli doma... Prý už nikdy více, ale kdo ví :-)

Martin Fér

Sjíždění Hronu s mládeží – 18. - 22. 8.

Voda nás baví a Hron se nám kdysi moc líbil, a tak jsme se rozhodli tam vyrazit znovu. Novinkou tentokrát bylo, že jsme si všechno vezli sebou na lodích – a taky nás bylo víc (asi 16), a to nejen z Růžďky a Bystřičky, ale také ze Stříteže, Hošťálkové a Brna. Pravda, trochu předtím přšelo, tak jsme odjezd raději odložili, ale trochu víc vody nás nemůže odradit, a holt se nás pár i nechtěně vykouvalo (mobil našťastí nakonec vyschnul a funguje...) Navštívili jsme staré známé kempy v Nemecké, Iliaši a poznali nějaké nové, prohlédli si vzácný artikulární kostelík v Hronseku, vylezli na Šášov. Po večerech jsme různě hráli, zpívali, povídali o tématech vážných více i méně. Díky patří Hance a Lence, že to všechno domluvily, zařídily a naplánovaly.

Martin Fér

Víkendovka 15.-17. října

Letošní víkendovka na Končinách začala pro některé nečekaně dlouhou cestou do kopce. Byli jsme ale odměněni večerí, po které jsme se vrhli na křížovku a hledání pokladu, který byl plný žvýkaček a bombónů. Všichni šli spát. V sobotu ráno jsme posnádali a hráli hry. Dopolední program se týkal podobenství o ztraceném synu. Něco jsme si povídali a pak měli skupinky za úkol zpracovat podobenství jako „fotopříběh“ nebo udělat filmové zpracování. Večer jsme si pak všechno promítli.

Po obědě jsme se vypravili na Bludný. Při cestě zpátky jsme sbírali papírky, které rozhazovali Ondra s Honzou. Přišli jsme na svačinu a po ní jsme se dívali na staré fotky z historie sboru (někteří z nás se překvapivě docela podobají svým rodičům zamlada...) Po večerí někteří hráli karty a šli jsme spát. V neděli ráno jsme se sbalili a uklidili. Potom jsme šli na bohoslužby do Hošťálkové a jeli autobusem domů.

Jeník Bartoň

Setkání maminek

V sobotu 6. listopadu jsme se s několika maminkami a jejich ratolestmi sešli na faře. Bylo nás asi deset maminek a třináct dětí.

Pěkně jsme si popovídali, pochlubili se jedna druhé svými potomky, jak nám pěkně povyroستli a co už všechno umí, děti si společně pohrály. Dali jsme si i něco dobrého na zub a nafotili spoustu fotek:-)

Jsem moc ráda, že jsme se sešly v tak hojném počtu a doufám, že se budeme scházet i nadále.

Maminky se snad aspoň na chvíli odreagovaly od kolotoče povinností spojených s mateřskou dovolenou.

Další setkání jsme naplánovali na **pátek 21. ledna 2011 od 9:00 hodin** opět v horní klubovně na faře. Chtěla bych srdečně pozvat všechny maminky, které by za námi chtěly přijít. Budeme se na Vás i Vaše děti moc těšit.

Za organizátorky Jitka Malinová

Setkání seniorů

Po dvouleté pauze se letos opět podařilo 10. října uskutečnit setkání seniorů. Vedle biblické úvahy a společného zpěvu bylo hlavním programem promítání fotek z historie sboru. Podařilo se sehnat hodně fotografií farářů a jejich rodin, konfirmačních fotek, fotografií nedělní besídky, sdružení mládeže, pěveckých kroužků, kostela a fary – tyto fotografie nás průřezově provedly mnoha obdobími života našeho sboru. Někdy nebylo jednoduché určit, kdo na fotkách vlastně je, ale pár pamětníků, kteří věděli, se ještě našlo. Ale protože pamětníků ubývá, stálo by za to, aby se podařilo dát dohromady různé pamětní fotky, které třeba ještě mezi lidmi jsou. Moderní technika umožňuje jak jejich uložení, tak zveřejnění třeba na internetu, aby byly k dispozici většímu okruhu zájemců.

VÝZVA: Máte-li doma vy, nebo vaši blízcí nějaké fotografie jakýmkoli

způsobem se týkající evangelického sboru, kostela, lidí s ním souvisejících, **dejte prosím vědět, nebo zanešte na faru**, kde je farář nahraje do počítače a vrátí vám zpět (ideální, když k fotografiím bude přiložen i popis, co a kdo na ní je.) Cenné je téměř cokoli z doby,

kdy ještě nebyly digitální fotoaparáty.

Historické fotografie, které jsou k dispozici budou v nejbližší době zveřejněny na webových stránkách sboru: www.cceruzdka.cz

Díky. Martin Fér

Z jednání staršovstva

Jedním z bodů zářijového staršovstva byla informace současného faráře Martina Féra, že příští rok v září (po deseti letech působení ve sboru) odejde z Růžďky do jiného sboru. Staršovstvo začalo vyvíjet aktivity k tomu, aby co možná nejdříve našlo pro sbor nového faráře.

Občasník „Ozvěny“ vydává

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Růžďce

redakční kruh: Lenka Vidašičová, Jitka Malinová, Martin Fér

Růžďka 138, <http://www.cceruzdka.cz>, ruzdka@evangnet.cz,

kontakt na faráře: Martin Fér, tel. 721 832 383, martin.fer@evangnet.cz

kontakt na kurátora: Jan Dančák, tel. 571 443 229

Číslo sborového účtu: 1765803379/0800

(Dary církvi je možné odečíst od základu daně.)

Bylo - nebylo

aneb jak se o tom píše v bibli

Víte, jak se o tom skutečně píše v bibli? Zkuste odpovědět jestli následující věty odpovídají tomu, jak se vánoční příběh odehrál podle biblického vyprávění (ano – ne).

1. Ježíš se narodil v prosinci.
2. Ježíš se nenarodil v roce 0.
3. O Ježíšově narození píší jen dva evangelisté (Matouš a Lukáš).
4. Že se Mesiáš narodí v Betlémě předpověděl prorok Micheáš.
5. Z Betléma procházel už král David.
6. Marie jela do Betléma na oslíkovi.
7. Ve chlévě, kde se Ježíš narodil, s ním byli u jesliček vůl a osel.
8. V bibli se píše o třech králich, kteří přijíždějí do Betléma na velbloudech.
9. Hvězda vedla mudrce přímo do Betléma k Ježíšovi.
10. Ježíš byl osmého dne po narození obřezán.
11. Křesťané od počátku slavili Ježíšovo narození.
12. 25.prosinec byl původně římským svátkem.

Odpovědi:

1. V bibli se nepíše, kdy přesně se Ježíš narodil.
2. Nepíše se ani rok; náš kalendář je pozdější, navíc při výpočtu předpokládaného data narození došlo k chybě. Předpokládá se, že se Ježíš Kristus narodil někdy mezi roky 7-4 „před Kristem“. (A rok 0 vlastně vůbec není.)
3. Ano. Marek, Jan ani zbytek Nového zákona o Ježíšově narození nemluví.
4. Ano. 5. Ano. Ježíš byl jeho potomkem.
6. Nepíše se, jak tam jela. (Lukáš 2,1-20)
7. Ne, motiv vola a osla u jeslí pochází z proroka Izajáše, kde Hospodin říká: „*Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý*“ (Izajáš 1,3).
8. Nebyli to králové, ale mudrci (doslova „mágové“ od východu), nebyli tři (jejich počet není uveden, číslo tři se odvozuje od darů, které mu přinesli) a nepíše se na jakém dopravním prostředku přijeli. (Matouš 2,1-12)
9. Ne, nejprve přišli do Jeruzaléma na královský dvůr a tam se ptali „kde je ten právě narozený král?“ Tam jim znalci Písma řekli, že se podle proroků má narodit v Betlémě. (Matouš 2,1-12)
10. Ano, jako každé židovské dítě. (Lukáš 2,21)
11. Ne, křesťané zpočátku vůbec neslavili narozeniny, protože to považovali za pohanský zvyk. Důležité pro ně byly velikonoce – oslava Ježíšova ukřižování a vzkříšení.
12. Ano, byl to svátek slunovratu, římané slavili svátek „zrození nepřemožitelného slunce“ - církev později (3.-4. stol.) stanovila oslavu Ježíšova narození na tento den, aby pohanský svátek přeznačila a zároveň využila slunečního motivu: Kristus je „slunce spravedlnosti“, je „světlem světa“, „pravý dárcé světla a spásy“.

Další nejen adventní a vánoční kvízy a hry naleznete na www.biblehrou.cz

„Na stopě vánočního dítěte“

srdečně zveme na tradiční
vánoční divadlo s písněmi
v provedení dětí při dětské
vánoční slavnosti

v neděli 19.prosince 2010 v 16.00h

v sále na evangelické faře v Růžďce

Vstupné se nevybírání